

zamanj. Očka „Mihl“ kod župan izrazili so se, da oni stavijo svoj „grund“, da to ni res. Prevzeli so raje ta greh na svojo odgovornost. Ali niste, očka Mihl, tukaj delali protipostavno? Mi vam to s pričami dokazemo. Kaj pa rečete k temu, očka župan? Ali ni res to? Če nam to neverjajete, potem pa le vprašajte Popčovo Lizo, mogoče vam ve ona o tej žalostni igri povedati. Ljubi „Štajerc“! Prič je dovolj, in če treba dokazemo sodnijsko. Sicer pa še bode ta žalostna igra prišla na beli dan, čeprav jo še 2 leti pokriva temni oblak. Za zdaj dovolj! Če bo trebalo, pa drugokrat kaj več.

Št. Vid pri Planini. Po trajni bolezni je dne 17. t. m. mirno v Gospodu zaspal obče spoštovani mož Mihael Belak, gostilničar ter posestnik pri sv. Vidu. Pokojnik je bil naprednega mišljenja ter se je vedno potegoval za pravice našega občinstva. Žal da mu je nemila smrt že v 34. letu prekinila nit življenja. Pogreb je bil v petek dne 19. aprila, katerega se je udeležilo ogromno velika množica, ter mu pokazala zadnjo čast Naj v miru počiva!

Sv. Barbara v Halozah. Ne moremo več molčati in prizanašati našemu župniku Vogrinu; naj celi svet izve njegovo delovanje proti gotovim osebam, katere se slepo ne uklanjajo njegovej volji. Organistu Pislerju je samo radi tega odpovedal službo, ker se je za svojo osebo radi javnega napada na stezi in klofut, podeljevanih od gostilničarja in mesarja Reiherja, moral pri sodnji pritožiti. Prašamo Vas, g. Vogrin, ali Vi plačate organista in mežnarja, da ste razpisali v „Slov. Slepjarju“ dohodke za novega organista 2000 kron? Mi farani od tega nočemo nič slišati in njemu tudi od sedaj naprej nikdar več nobene zbirce ne bomo dali. Na drugega možnjega bi lahko vsak bedak razpisal dohodke, ako bi bila to tudi Vaša kuharica Lizika. Večna sramota za Vas in Vaše cerk. ključarje radi odpovedi organistu; ako bi on od Vas, Voglarja in Habičaka živel, bi že moral davno od gladu poginiti. Kar pa se tiče ključev, o katerih ste v odgovoru pisali, da jih mora k vam v farovž prinesiti, se grozno motite; ali ste že pozabili na besede okr. glavarja pri komisiji v pregled kole, ko ste mu pokazali pismo od leta 1862, da je ta listina neveljavna? Radi stanovanja organista in mežnarja v cerkvi ste potem očitno raz prične legali, da ste storili ravno Vi vse potrebne korake, da ostane vse pri starem, medtem ko ste ravno Vi najprvi podpisali za prodajo stare šole. Prašamo Vas, zakaj ste mu dne 14. marca 1912 vzeli ključve od orgelj, da ni mogel pri prvem blagoslovu orgljiati in peti, in ste mu morali potem ključve z Vašim kompanjonom na kór poslati? Vi nimate iskrice tiste poniznosti na sebi, katero je božji Učenik učil tukaj na zemlji, ko je rekel: Ako ima tvoj brat kaj zoper tebe, pojdi in spravi se prej s svojim bratom in potem daruj svoj dar! Kakšno daritev pa Vi opravite, ko ste pred oltarjem? Ali mislite, da je ta zapoved dana samo za revne osebe, a ne za Vas, ki se bahate kot namestnik tistega, kateri je te besede najprej izrekel? Ali gorje duhovnikom zavoljo pohujšanja, ker največ pohujšanja pride po ničvrednih duhovnikih, katere mora posvetna oblast po postavi zavoljo njihovih hudobij kaznovati! Ali mislite, da je čas tiste dobe zopet nazaj prišel, ko so revne ljudi žive na gromadi sežigali? Sedaj je postava

za vse enaka, tako da jo morajo nekateri iz Vaših vrst v Ameriko popihati... Gorje pohujšljivcem, kadar pride dan plačila, zakaj pravični Bog še živi in ne bode več pustil tiste, katere je odkupil z svojo drago krvjo, od pohujšljivih farjev do kosti izmiliti...

Zdaj vsaka mi ovca smrdi
Jih vidim že same kosti —
Mi drugo zdaj ne preostaja,
Oditii iz tega kraja
In z Lizoj podati se proč,
Si iskat zdaj fare drugoč...

Dr. Vseznal.

Sv. Barbara v Halozah. Dragi „Štajerc“, na sv. Martrinkov den sem bija jaz Gajonski debeli Prlek pri sv. Barbari v Halozah pri meši, pa je priša na predganco debeli g. Vogrin. Ko je vangeli zebra, te pa je začela praviti kejkjo je dužbo na vüro, kejkjo na bandero, kejkjo so dali na katreco, ste pa se je začela dreti, pa je reka da levko grejo Haložani v dero, kaj do tejkjo zaslužli, kaj do za Mohorske knjige dali! Jaz pa sem si misla, ko sem v 4. klopi seda, kaj pa bomo mi vbogi Polejnci začeli, če bojo vse peneze totemi črnemi popi znosili, ga je vsakšo nedeljo terja, kom pa mo te mi z našim črnim in skvarjenim kronprincom šli, če do mogli vse peneze fajmoštri znositi. Te pa sem si naprej vseja pa sem si misla: Koj če bi jaz eno celo čislo za totega popa zmola vete, da sem tak dugo mola kaj sem pri tem lišasti grota in so mi smotači in baruze sive grotale. Ko sem v Vrh v Pistike priša me je moj vencil Fila pita: za Božjo voljo, gda pa se ste tak postarali, da ste tak sedi grotali; te pa sem se ša v zrcalo gledat, pa sam sebe nesem pozna, te še sem se le zmisla, ka sem bija pri Barbari v cerkvi zamaknjen od poslišanja. Dere sem domu priša te so me pitali naš župnik: Šuta ge pa si ti Franc tak dugo bija, ka si ne pri nas v cirкви mola? Ko me boj pogledajo se prestrašijo, ka sem tak shujša; jaz pa sem reka, da je to mogoče prišlo od strašno dugega poslišanja pri Barbari, gi majo vsakšo nedelo po štiri predgance. Ubogi Haložani, mi Polojnci že bi davno takšega popa natirjali! Haložani pa do si za totega popa volo nebesa zaslužli...

Sem dosta poja zajcov in zajic
Pa nemam tak debelih lic
Kak župnik Barbarski Vogrin
Zato od daleč mu smrdim...

Debeli Pistički Prlek.

Brežice ob Savi. (Požarna bramba.) Prostovoljna požarna bramba v Brežicah je imela p. k. svoj občni zbor, katerem je predsedoval g. načelnik Karl Schallon. Poročilo je podal zapisnikar g. Hans Dengg. Iz tega poročila je posneti, da so požarniki v preteklem letu pri 4 požarih nastopili; poleg tega so imeli 12 vaj in 7 odborovih sej. Društvo šteje ob koncu leta 44 izvršujočih in 89 podpornih članov. Blagajniško poročilo je podal g. Fr. Kalb. Dohodki društva so znašali 493 71 K, izdatki pa 387 84 K, torej blagajniški ostanek 106 17 K. Načelnik g. Schallon izrekel je vsem poročevalcem za njih trud posebno zahvalo. Potem je popisal velike zasluge, ki si jih je pridobil dolgoletni član g. H. Klabutschar za požarniško društvo; predlagal je, da se g. Klabutschar za častnega hauptmana imenuje, kar se je tudi ednoglasno in z velikim navdušenjem storilo.

V novi odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: Karl Schallon (Hauptmann), Adolf Gabritsch (namestnik), St. Petrowitsch (Steigerzugsführer), Jos. Zöhner (Spritzenzugsführer); Jul. Wressounik (Gerätmeister), H. Dengg (zapisnikar), pl. Rossmann (namestnik), Fr. Kalb (blagajnik), Joh. Zollner (Zugsführer). — Vrla ta požarna bramba, ki tako lepo izborno nastopa in se tako lepo razvija, praznovala bode letos 30 letnico svojega obstoja.

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“ nego izrecno

MAGGI JEVE kocke

á 5 h

kajti te so

najboljše!

samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko
zvezdo s križcem

Novice.

Igranje za življenjem. Iz Veldena na Koroškem nam piše cenjeni prijatelj našega lista: Ako se zdaj poročila o koncu velikanskega parnika „Titanic“ čita, se človek kar prestraši, zlasti ako je sam preživel znane viharje v novembru 1910 v Srednjem in Adriatičnem morju, pri katerih se je mnogo parnikov in bark potopilo. Dne 3. novembra 1910 odpeljali smo se s parnikom „Kleopatra“ pod komando kapitana P. Ivellich od Trsta. Tam so se vkrcali tudi štirje Turki. Te se je poslalo v sprednji del barke, kjer je bilo poleg par privezanih konj tudi mnogo mrve in slame. Turki so neprestano v mrvi sedeli in cigarete kadili; „čike“ so metali proč in si prižigali nove cigarete. Seveda smo se bali, da ne nastane na parniku ogenj. Opozarjali smo takoj „Schiffskommissarja“ na to nevarnost. A ta je nakratko odgovoril: „Tu se ne da ničesar storiti!“ Ko sem hotel h komandantu iti, rekel je komisar, da mi bode ta isto rekel. Dejal sem komisarju, da se bodem pri prezidentu Lloyda dru. Derschatta pritožil. Ali kot odgovor sem dobil: „Pojdite kamor boste, pomagalo vam ne bode nič!“ Tako smo se morali 5 dni in noči v strahu do Aleksandrije peljati. Kot priče za te dogodke imam spoštovane moze iz Aleksandrije, Kaira, Luxorja, Helonana itd. Ena pomorska družba je kakor druga, — povsod se igrajo z življenjem potnikov. — A. Morak, Velden (Koroško).

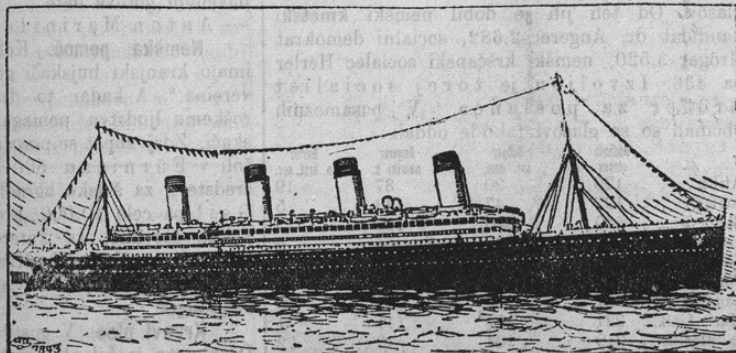
Ljubljanski dr. Tone B. Jeglič izdal je zopet eno svojih zloglasnih knjizic, v kateri razpravlja zopet o spolnem vprašanju na znani način in z znanim strokovnjaštvom. Nekateri listi pravijo, da je dr. Jeglič spolno bolan. Po našem mnenju pa je le zgrešil svoj poklic: postati bi moral namreč hebamka, ne pa škof...

Draginja se kaže tudi prav občutno v cenah stavbenih zemljišč. „Stat. Mitteilungen“ prinašajo v tem oziru zanimive številke. Na Dunaju n. p. koštal je leta 1890 en kvadratni meter stavbenega zemljišča od 1.200 do 1.400 kron. Danes pa košta že od 1.800 do 2.800 kron.

Previdnost. Württemberski kralj Friderik I. je enega svojih krasnih šimeljnov strastno ljubil. Kralj je celo rekel, da bode pustil tistega obesiti, kateri mu bode prvi prinesel vest o smrti tega šimeljna. No, šimelj je postal star in nekega jutra najdejo ga hlapci mrtvega v hlevu. Seveda hudo razburjenje in strah, zlasti pri tistemu hlapcu, ki je bil določen, da prinese kralju žalostno vest. Ta se je bal kraljeve obljube,

„Titanic.“

Poročali smo že v zadnji številki, da se je potopila v Atlantskem oceanu največja barka sveta, angleški parnik „Titanic“ in da je utonilo z njim okroglo 1600 oseb. O tej velikanski nesreči, ki je največja pomorska nesreča, kar jih pozna zgodovina, bomo še pisali. Za danes prinašamo le sliko potopljenega parnika „Titanic“ rarnik, ki počiva zdaj par tisoč metrov pod večnim morjem, je bil 280 metrov dolg in 30 metrov širok. Krov je tičal 20 metrov nad morjem. Prostora je imel za 44000 ton. Sprejel pa je lahko

Der untergegangene Dampfer „Titanic.“

razven svojih 800 mornarjev še 3000 potnikov.